

Het was nog niet genoeg, want hierna zagen we bij een bontbekje een steltlooptje trippelen, dat wel zò klein was, dat 't of een klein- of een kleinst strandlooptje moest zijn. De kleur kwam er ook heelemaal mee overeen. Nu naar de buitenste staartpennen gekeken. Toen we zoo dicht mogelijk naderbij gekomen waren, vloog hij op en daar we hem in de kijker hadden, zagen we duidelijk, dat de buitenstaart wit was, niet grijs: dus de kleinste strandlooper, hij had ook weinig wit aan de vleugel.

Ziezoo, dit alles heb ik nu tenminste kunnen uitstorten en nu wou ik u alleen nog maar vragen, of u, als u de waarnemingen publiceert in de Levende Natuur, dit alleen doet als u mij ten volle vertrouwt. Misschien is 't gemakkelijk, als ik ze hieronder nog eens bij elkaar zet:

2 Augustus	'27. <i>Kruisbek</i> ♂. Lochemsche Berg.	} Tocht: Ververschingskanaal- Hoek van Holland.
5 "	'27. <i>Kruisbek</i> ♂. Omstreek Lochem.	
6 "	'27. <i>Waterrietzanger</i> . Empe (bij Voorst).	
12 "	'27. <i>Korhoen</i> , ♂ en ♀. Omstreek Empe.	
26 "	'27. <i>Kruisbek</i> ♀. Meyendel.	
3 September	'27. <i>Dougall's Zeezwaluw</i> .	}
3 "	'27. <i>Kleinste Strandlooper</i> .	
3 "	'27. <i>Dunbek wulp</i> .	
3 "	'27. <i>Witoogeend</i> ♂.	

Nu eindelijk eindigend, met vriendelijke groeten,

J. KIST.

Den Haag, 5 Sept. 1927.

Beste Jan, er kan veel ongelooflijks gebeuren. Dezer dagen zaten we bij een Brabantsch vennetje met een bekend bioloog uit de buurt, die jaren lang dat vennetje kent. Ik vraag hem: „komt hier wel eens een ijsvogel?” „Neen,” zegt hij, „in al die jaren hier niet gezien.” Meteen hoor ik er een roepen en hij flitst voor onze oogen over het water, prachtig flitsend en glinsterend in het zonlicht.

Zulke dingen gebeuren en daarom begin ik er maar altijd mee, om een vlijtig waarnemer te gelooven. Doorgaans volgt de bevestiging wel, al heeft het bladkoninkje zich nog niet opnieuw vertoond, je weet wel. T.

Van de Vuurtorens. — De Afdeling Loodswezen van het Departement van Marine was weder zoo vriendelijk ons de rapporten toe te zenden over den vogeltrek aan den Brandaris en den vuurtoren van Westerschouwen, de twee vuurtorens, die voorzien zijn van vogelrekken. Al dadelijk blijkt, dat de vogelbeweging op Terschelling veel en veel belangrijker is dan op Schouwen. De drukste treknacht was die van 8 op 9 Maart. Zooals gewoonlijk waren de hoofdfiguren spreeuwen, koperwieken en leeuwerikken. Daarvan kwamen er op de rekken van den vuurtoren van Westerschouwen 150 rusten, op den Brandaris van Terschelling twintig maal zooveel. In den nacht van 27 op 28 Februari waren de rekken van den Brandaris bezet met 7000 rustzoekenden en op Westerschouwen waren er toen maar dertig. Op 1 Maart vielen op Terschelling de meeste dooden: 75 spreeuwen, 13 leeuwerikken, 5 kieviten en 5 lijsters. Westerschouwen had dien nacht geen slachtoffers, daarentegen op 8-9 Maart 27 spreeuwen, toen Terschelling er maar 18 had te betreuren. Westerschouwen vertelt nog dat in den nacht van 8-9 Maart de vogels den toren in den steek lieten, zoodra de sterren zich vertoonden. Dit schijnt niet altijd het geval te zijn, wij hebben 's nachts wel op den Brandaris gestaan te midden van de rondvliegende vogels, terwijl er toch sterren aan de lucht stonden. Die vuurtorenwaarnemingen zijn toch nog altijd voor verbetering en uitbreiding vatbaar, zooals trouwens alle stellingen omtrent het groote trekvraagstuk. Laat ons hopen, dat de komende Octobermaand ons weer veel schoons en indrukwekkends te aanschouwen geeft. T.

Kruisbekken. — Tusschen 13 Juli en 2 Augustus 1927 zag ik herhaaldelijk Kruisbekken op de west- en oostfriesche waddeneilanden. Op Borkum waren het 13 Juli vluchten van 6 tot 50 stuks, die druk heen en weer vlogen en telkens korten tijd neerstreken in de kruipwilg- en duindoornstruiken om er het een en ander eetbaars op te sporen. Het meerendeel der vogels was grauwwroen; geelgroene jonge mannetjes waren er ook bij,